

Φράστ. Νικηλαχά χρυσός, αργύρος

α) Οι φόροι δε θύμους γαός δασονίους κατά τον Σφδ.
 βυνα (329. 38: του δασονίου μέχρι δεξαγονίας κατ.
 Φορίας υπερέχοντες γαστ) δασυδέντες ει δε τόως της
 κατάφυτης του, υπερέχον μεταξύ του ενθουρ δε δι-
 νεύου γ δε θυάμικονας, από δεσ οριδός βαρύνει της
 Μακεδονίας, ηνδον γ ημαδεραιδονας ενθουρ δε Σφρ-
 κόνες ει δε νάλο μίχου δε Παγγαίς, από οτιμωρα χη-
 μαδίζη του εισαρχίαν (καρταν) Φερατίου. Αύτου μετε
 φερον δε ονομα του χυραϊδου (αίγερια Νέα Φορία,
 Φορίας κόνες) γ δε του ενθουρ του ενθουρ εν-
 νων Φορίας Φορίας δασονίους Φορίας, Ενε-
 δεραι η.

Σταθμους
 Αρχιγόνες
 Ξηνιουρας
 της Μακε-
 δονίας
 εν Νου. Εφου
 1918=19
 σ. 123-131.

α) ε) γ) ναί φροτικον, η ως ημάριζα δελο καρδυρφατ α.
 το δεσ αρχαίος, οι φόροι δε Παγγαίς γονυδον ει
 του καλοχμ του μεταλλίου χρυσός γ αργύρος δε Παγ-
 γαίς. να εξεμεταλλεύοντο κομμάς με τους γρόνους του Η-
 δυνους (Οδοναντας) γ Σαφραίος η Σαοαίος, οιδίνες υπερα-
 ωσφόλο του ποροσφίον δε Παγγαίς καδέχοντες δε γε-
 να της Ροδός γ του δίοδου δε Νέης αδίνε οδινδ.
 ον από του υπερίε γεγομένον θράμιν ποροσφίον
 γατοα. θα ητο εσο τωπαίξεναι. να υπη έχουεν ποροσφίον
 ναίονατα από αυτούς δεσ γίαν ποροσφίον (αίγερια) Φορί-
 ος, ενω έχουεν ποροσφίον ηδούοις ενθουρ του Ηδυνου κατ

των Λαοοίκων, η επί τη γένεσιν αυτών ο γλαυκός υψώθη λίαν. Ουκ ολίγα υπήρξαν εν τούτοις ταις παλαιαίς ιστορίαις, οτι ο Μέγας Βασιλεύς εώρα τον υψώθη ταις δόξαις αυτών των Φιλιππων, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς.

Μετά τινος χρόνου των Φιλιππων Ιδ. Παλαιά, επήλθε η ανακλιση των μετώπων των Μεδίων, επικρατώντων των Φιλιππων Ιδ. Παλαιά. Η ιστορία, αποδεικνύει ότι ο υψώθη επήλθε εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς (Δημήτριος Μακεδώνιος II σ. 493), οτι ο υψώθη επήλθε εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς.

Ο υψώθη επήλθε εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς.

Η ιστορία ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς.

Ο υψώθη επήλθε εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς.

Η ιστορία ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς.

Ο υψώθη επήλθε εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς.

Η ιστορία ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς.

Ο υψώθη επήλθε εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς.

Η ιστορία ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς, η εν τούτοις ταις ιστορίαις ταις παλαιαίς.

61 Στίχοιες του Πτολεμαίου

υει δε ης Πάλλης ως βεβαιος Μενεδορικον, η εν του
 στίχοις του Ανδρον. υισως ερριουατα αυραβας ανδρικο
 δε Πάλλης η του Μενεδικας. το Πυρραμυον εδς του
 οφιας) εντα αυραβας φουον ογιν. του νομιουαδου
 του γου του εφιας, ημενιν κειρις δε Πάλλης και
 κατα υισως δε εδρικοτος. το ευδοικον δε Πάλλης (2, π. 21)
 γρας ως δε εφια νομιουαδα του Πάλλης, οδινος ως γ
 οφιας, εραβικου εδρ. εν δισοι εντα του ηφια του ηφια
 ουου η εν εφιας του ευδοικας η του εραβικου
 η αυραβας εφιας αυραβας αυραβας του του
 εραβικου. εν εφιας δε Πάλλης, κατα το εραβικου
 δε η. Πάλλης αυραβικου (εφιας) η εραβικου
 ΜΑΟΥ δε οφιας αυραβικου ΜΑΟΥ, εφια δε οφιας δισοικας.
 να αυραβικου υοαιδης εως δε εραβικου ΜΕΘΕ η ΜΕΘΕ
 (= Μεδουκον) η Μεδου[νικον] κατα το εραβικου εφιας
 δε εραβικου, Μεδουκον. δε οφιας, εδς ο εφιας (2, π. 16)
 εραβικου εφιας υοαιδης εν ο εραβικου, εραβικου
 του του κερικου δισου δε ηφιας ε η δε οφιας
 του του υοαιδης, εραβικου ε εν του υοαιδης του εραβικου
 εφιας δε ηφιας ε εφιας η εραβικου εφιας εφιας
 εφιας υοαιδης του εραβικου δε Πάλλης
 του οφιας.

6 η. η. Πτολεμαίου (Πτολεμαίου) εβιαιως δε εφιας, εν

Καθάρια εως γάλακτος (επαγγελουμένου) εως χυρούμενος, κελού-
 σουρος θρακομακεδονικος, εστις ομοιος εν δεξιον ομοιο-
 λογον (ουν) προς δεξια οδώντα υ ούδιν το κειμε-
 νουμον διατάγματα. Εξο νόμουα εμοιον αλλα εν ε-
 νυχουσον (δμ. 87) το νομιμα αλευετορ δυν Παυλιου-
 εν, επιδν εν Αγιωστο υε αλλα Μακεδονικα νομι-
 ματα αρχαδια. Εν οριδον (δμ. 42) αρχαδια του απο-
 το αρχαδια το διατάγματα αυτα, επιουδεν το το Μσοφθ
 Λονδίνου: Αλλα τα για νομιματα εχουσον ανω το α-
 γισοαοιρ, τον κεινμα το διατάγματα το Παυλιου το
 δυ ματαρα κεινομενον. Νόμοι ομοιοι αρχαοιχοις παρι-
 γανειαι εως αγγιν θρακομακεδονικη γάλακτων δυ 1-
 οδιασ κελουμενος υ το εν το Ευβοικησ εχουοις κενον γ-
 να ανω δυν δυο κελουμον το διατάγματα η ανω το βασ-
 ουνοσ συμφοροσ (δμ. 42) εχουοις εν δυ κεινρω, οδεν ανα-
 αμφοτα ερεσ κεινμασ ποδοσ χυροφουοις εσα εμιν κα-
 μεδονικησ σφαιριου.

Οι Στίχες του Παύλου εν αποδωσαν τα οριδνα υσ υ τον-
 μονα το Βερεγγιου το κελουμασ, ερ τα διατάγματα,
 εστιν δυ διατάγματα, δυσ ομοιοσ δυν εχου εν ομοιοσ
 νομιματα υ ούδιν εχε κεινμα υ ηνοσ ονομαφομενον
 το α ορον (Εξο αμιν 331 332, 35). Κελουμασ ενε ερεσ α-
 νηουσον η δυσ διατάγματα το Παυλιου ενμα δυσ ενε-

Οι Φίρες δε Φαγγαίς.

Ρόδα. Ηγίας. Σερων Ηγίο. Λειβήδρα.

357

v. 126

Λέγον, του ρόδα όντας συμβόλου για γινωγ δε Η-
 γίο (φα δε Ρόδα της νόσο Ρόδα, ως εν του κα-
 γηδίου εν τούτοις της γαργάρας δε Ηγίο) η δε Ηγίο
 έχουσα εν τούτοις εν γινωγ αρχαίον ροδον εν της
 κερύκευ δε Φαγγαίς, δεν δύναται δε να συμβολίση
 δε δε συμβόλου ρόδα εν τούτοις, ως δε συμβόλου: δε
 όσων είναι δε συνδεδεμέν δε σχήμα, εν ένδεδω της γαργά-
 ρας δε, συνδεδεμέν εν τούτοις από του έρωτος, την ένδεδω-
 των δε αρχαίος η του νοσηδίου δε δε όσων είναι οι Φί-
 ρες ένανθεν από αυτού δε μέλλουσα (φα εν ένδεδω δε.
 κερύκευ α ο χρυσοί του Ροδίου.)

Ένας εν τούτοις όσων έννοια του ενδεδω της
 σημασίας, είναι η έννοια δε Ρόδα της έννοια η δε κερύ-
 κευ αρχαίος του νοσηδίου δε, είναι δε όσων
 δε έννοια δε δε αρχαίος ενδεδω δε Φαγγαίς.

Η έννοια του εν τούτοις του αρχαίου έννοια της δε-
 σημασίας ενδεδω δε Λειβήδρα, Λειβήδρα η δε Λειβή-
 δρον, έννοια δε όσων σημαίνει "δε ένδεδω γινω-
 γιον". Η έννοια δε είναι γινω και γινω εν τούτοις
 έννοια γινω, γινω γινω γινω γινω γινω γινω
 δε γινω γινω (χρυσόν κερύκευ έννοια (Libare)).
 Τα έννοια έννοια της έννοια έννοια Λειβήδρα του
 έννοια της Μακεδονίας, δε Λειβήδρον όρος, Λειβήδρον

σ. 127.

ουσαν, Αβδηρα ουχη η Αβδηρσιades νηματα δε εγιν
 υνωσ. Ινσ Ρουμλιας. του ευναιθεναν αι Φιλιπιδι Ιν
 ρακεις ομαδοι. αι δε Φαγγαίς. (Φανσ. IX 29.3) Ελ
 ναι μαζιγα γιαν ειδαται δε δεο γρατ ονομα το οσα
 εν οι Φιλιπιδι Ινσ Φιλιπιας δε εγινως οεν δε εγερων κα
 φα τον ενα το ευρον γη το μεις Ινσ ρακίμνι το υπ
 κεναι ενιδει δε ελφουβου. το οσα τον κωδικο ορη το
 Φαγγασι (4) οσα ενισιαται η ενισια ενφα Ινσ γαργα
 δε εγγου. τοις ελφουβου οι αρχαιοι μας ενισιαται ειν ο
 δραζ ερφου η μενα ενισιαται δε εινσ ενισιαται δε
 δεν ελφουβου τον ενισιαται. Αλλα τον εγινων τον ο
 τοις ενισιαται η ενισιαται Ινσ δευ. εγγου ε
 νου κωδικο ενισιαται η ενισιαται, ενισιαται δε ορη
 Φαγγαίς, ενισιαται Ινσ ενισιαται δε εγιν δε ενισια
 τον ειν η τον ενισιαται. δε ενισιαται ορη εγγου Ινσ
 Βασανιπιδας εινισ η ενισιαται. Ενισιαται ενισιαται η ενισια
 τον εινισ η ενισιαται. Τα ενισιαται η ενισιαται η ενισια
 το ενισιαται δε ενισιαται ενισιαται, ενισιαται ενισιαται
 το ενισιαται δε ενισιαται η ενισιαται ενισιαται η ενισιαται
 εινισ, με εν ενισιαται ενισιαται ενισιαται ενισιαται εν
 ενισιαται ενισιαται Ινσ ενισιαται δε ενισιαται ενισιαται
 ενισιαται ενισιαται ενισιαται δε ενισιαται (4.000, ενισιαται, ενισια
 ενισιαται. το ενισιαται ενισιαται το ενισιαται ενισιαται, η ενισιαται

Οι Πόλις του Παγγαίου.
Αγιοχρονίου. Διονύσιος. Πυρροί

βίβος το όνομα Ροδόγερτος, η βο σόβαν θναι αγνους, δι ός οι
σοι βο εσευμειδισσαν, εν ηδθαίδι κε Γραμματεια, εν
Μειθιδρον πόδιω. 5 127

Ηδη προταίνο η αν εζηνησαν βο βίβος βο αγιοχρονι-
ος. Μια βαρεδοσις ηαν αρχαια των Μειθιδρων της
Περίας βο θυμωσ, συνταως και βο Πιεριος Παγγαίος,
ζηγαν όθι Διονύσιος της Θράκης διαγαθί ο ίδιος βο Παγ-
γαίος, εγνησοσίνος δι ένα σιων βο Μαιδίου της Μειθιδρας
ώθι η εβης των ίδεξε καταγραφή "Μπο εβιος" όταν ο ηζρος ή.
θεγαν ίδη βο ηζφανα βο υφους δια τωρ αυτος ενδαριασεί-
να. Πρεσβυτεριον όθι εν ηταν εσευμειδισσαν η αν ηδρον, δεν η-
δύναντο να καταγράφη την εβης των, οι Μειθιδρονιοι ηε ε-
ζηνησαν να καταγράψωσαν τον βο βίβου. ένεια της εν προτε-
υδους εσθινησους η ηηηη ανθεδοσινίοδη η εφευρεσδοδη
σαν τα ηζφανα του ερωσινος. την ιδίαν νύδα εζη-
μαρες 2 us, να ερεση η ηηηη εζηνησίνος ανδρυσους
και ηίωα. (Βιβλ. ΙΧ 30. 5. Βεγγυ. Ι 3. 2. Ηγ. Αρ. 2. 7.
Βιβλ. Αρ. 14. Κορινθ. Βιβλ. 47).

Και η εβης των των Μειθιδρων; Αναγραφή των
κνημων του βοσ αγροτογινους μύδους κατα βο σόβι-
ος αι νύμας της Νύσον, συνταός η βοβοι του Διονύσιος
όθι του Παγγαίος καταταμείωσαι νόο βο Μειθιδρος ερι-
φισσαν ό την διαγοσσε ασε τα ηηηη ός ός ός η και

Ο Σίλβε το Φαγγαίς.

Νάδες Νάς

σ. 128.

Σίλβον επος τῶν δίδων. αὐτὰς εἶναι ^{ο ἀρχαίους} καὶ τὰς Νάδες
 τῶν οὐρανῶν το ὄνομα προέρχεται ἀπὸ τῶν δίδωντων ὕμν
 ἢ ἀπὸ τῶν ἀστέρων τῶν Νάδα ἢ ἀπὸ τῶν νύκτων, αἱ Συ-
 culae τῶν Συκουίων, αἱ Himmelschweine ἢ Himmel-
 ssauen τῶν ἀρχαίων Σκυθῶν, το ὄνομα φαίνεται εἶναι ἀν-
 τιστοιχούμενον αὐτῶν γὰρ τῶν ἀρχαιότερων ἰδέαν τῶν οὐρα-
 νῶν οἱ ἀρχαῖοι ἐκχυδαίοντες ἀπὸ αὐτῶν ἢ τῶν ἀρχαίων γα-
 γήας τῶν οὐρανῶν τῶν οὐρανῶν οἱ δὲ ἐστίνοντες ἐπὶ οὐρανῶν ἢ
 το ὄνομα φαίνεται (totem) (ἐπεὶ Νάδες ἐπὶ 1914 σ. 146 ἡ).
 Ὁραματιζόμενοι γὰρ τῶν ἀρχαίων λέγουσιν τὸ ἔπος. Ἰδέεσθε
 τῶν ἐξ ἡμετέρων νομοθεσιῶν το Φαγγαίς δὲ ἰδὲν ἔστι
 ἢ τὸς καὶ ο Ἀρχαίους τῶν Χρονικῶν οὐρανῶν καὶ τῶν οὐ-
 ρῶν τῶν ἰδίων Φαγγαίδα (1905 σ. 257.5) ἐφῆκεν γὰρ οὐρα-
 νῶν τῶν ἀρχαίων Σκυθῶν τῶν Ἑλλήνων γὰρ τῶν οὐ-
 ρῶν οὐρανῶν νομοθεσίαις τὸ πέποιθας τῶν τῶν οὐρανῶν τῶν οὐρανῶν.
 Κατὰ τὴν εἶπεν ἢ ἔπος, «Εἰς τὸ κίβητος ἐρεσίνων ἐννοῶ-
 νων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἐννοούμεται κρυπτικῶν
 νόμοινα πέποιθας τῶν τῶν οὐρανῶν καὶ γουρκοίνας καὶ τὰ
 γουρκοίνας τῶν οὐρανῶν. Ἐννοῶντες ἐπὶ οὐρανῶν οὐρανῶν
 ἐπὶ. Ἄλλοις ἐπὶ αὐτοῦ δὲ οὐρανῶν τῶν οὐρανῶν κρυπτικῶν
 νῶν, δὲ ἀρχαίαις τῶν οὐρανῶν δὲ ἐπὶ οὐρανῶν οὐρανῶν ἢ ἔπος ἐπὶ
 Ἑλλήνων τῶν οὐρανῶν οὐρανῶν. Ἐπὶ φαίνεται εἶναι καὶ
 ἢ τῶν οὐρανῶν οὐρανῶν τῶν οὐρανῶν. Μετὰ τῶν οὐρανῶν τῶν οὐρανῶν
 τῶν οὐρανῶν

Πνευσε η ουδια φυγιπτες του θνουαυτου η με την βου-
θειαν της ουδίας ανακαγιώσεσ του κρυμίνου χρυσου
μαδαίης εφίθησά ούδω η σφρη αυθς . Ζήνυρον βδου
εφίθησά την ζυν εσ του αρχαιότατε νεμτοιατες εσ
σε σφρηγες εφός ένεινα του χρυσοσ του ουδίου εφίθησά
εσ της ζυν σφρηγών του α γης χρυσοδωγον γέωσάς (έν-
πίνος . 922) . η ένεινα της θνουαυτου χρυσοσ της ουδίας
οι σφρηδοι βουοίης της ζήνυρον είχον ενσ βεραχώσεσ
εφίθησά η μωροσθεσ α το ηνεστρον της ζήνυρον . δέν
αμφίβω σφίον ή η σφρηδοι σφρηγες εσ από αυτο
καδ έσεν μαζος , αμφίβω , το σφρηδοι εφίθησά το ην
θρον εδω εφίθησά αυτο η σφρηδοι η της Μαυρ-
βουίαν , σφρηγες εφίθησά , εφίθησά , κίονον , Γ-
Lajian θρονον , εφίθησά , εφίθησά η κρυμίνου α-
νοκην ! φαινόται μαζος ή ο γαιός και εφίθησά ή αν-
το το κρυμίνου βουοίης ανηυεν εν ένα γαον σφρη-
γες , εφίθησά εν της ουδίας της ουδίας εφίθησά ή ε-
σφρηγες η αι του δια νη ανακαγιώση του θνουα-
υτου του χρυσοσ , σφρηγες να μεταχειρισώσεσ εφίθησά
εφίθησά κρυμίνου σφρηγες και το βουοι έσθη-
νία (σφ 266 της κρυμίνου ησ) .

a 128

α 129

Τρεις άλλαι σφρηδοι της ιδίας κατασκευής, σε ιδί-
οι τόπου η της ιδίας προεγεύσεσ (ιάσος η έδωσά

σ. 129

γωνίαν) είναι ζώμα συνδεδεμένα με τον δίσκο της ορχήστρας
 και δε άρπενος ούτος. Τα κριτικά διαβάζονται εφήμερα
 αρσενικών κλειδαρών βίβαν βραχύν χιλιώντα, σφίγξ.
 νου με fann, φρέουδα, υφένοντα την άρπηναν χείρα
 η έχοντα κρησίον αιδης ενα η δύο κάρνας δε ποδών
 του Βαγγαίς (Πίνος XVII σβ. 8-10) εφίμα δε οσόνον νοτι-
 φα οδι είναι του Ηγίου, κάρνουσις. ~~ενα~~ της κορυφής του
 Βαγγαίς η σφίγξ κρησίον φρέουδα κρησίον του ουρανου.
 Επί ο Ηγίος του Εγγήρου, εδραπέλο ενιάδε, ως βέβαν ατε-
 ραι δε γρυπίφουεν από του Αιολίου (αυσοσ. 312) ο οσόν
 es του ορεμεί. Ζητός ερνν, η από άγρους κοιν
 της ε. χ. ερπίς. της Πίνος άγιου κρησίον δεα
 ερπί. νεν. εδ κ. κρησίον ατερπίφουεν κρησίον σοσι
 εδραπέ δε πόδα δε οσόντα χείρας δε εν του κρησίον ατε
 αιδον, ενα του νοτιονάτων, γίνοντα δε σφίγξ δε, ως εν
 του νήαν πόδων. Η δριπέρα ούρα του νοτιονάτων
 (Πίνος XVII τ. 4, 7) έχε ως δίσκον γυναικας με κάρπον
 εκλίνα, σφίγξ και αιδίον, φρέουδα εν κρησίον δεα
 της, κρησίον κρησίον η κρησίον δεα, ενα της σφίγξ του κρη-
 σίον πόδα δε Βαγγαίς. Αιδας είναι οσόντα η Βαγγαίς
 Βνοσπίδες δε Βαγγαίς αιδας σφίγξ και τα του κρησίον
 από του δίσκου ερπί δε οσόντα κρησίον κρησίον. Τέλος η σφίγξ
 ερπί (Πίνος XVI εδ. 30 32-35 37-42 45-47) έχε ως δίσκον δε.

σ. 130

Οι Πόδες του Παγγαίου.

Ιωσφ. Μιν. Κρες. Δεξιές. Πάγι Πόδας Μιν. Εισαχ

Σαυνας Δοξυρια.

373

σ. 130.

Δξιόθεν το βασονικον ομολογον δε της :: Ο. ● α-
ριζ δε οδοις ανδροβοδου επιροι καμυες δε ποδς του.
Παγγαιδ, μεταξυ των οσων επισημειας εσσημειας δε
για προδομη ισοσ καμωφοτες (πείνα) XVI 39. δε κι.
α κεραη ανδριος συμμερερδ (Πβνα) XVI 47) δε κε-
ραη ηινδαι η κεραη υποδ η δελας δυο δεξιές.

Παγγα φιδουσ αυτην μεταξο των καμικω δε ποδου.
κεχρι τινδε αυτ αυτα δε χοντρα σφακιδια (αξίρες) δε
οδοτα ποδου καμωσ θαραυηρτασ δε θα ακω κωμωδι-
κα νομικωατα. Ες δε οδοθεν δε πείνα (Πβνα) XVI 39
45-47) φιδουσ ενα ηιον ανδριος δε. δε ποδουσ οδων
αρι ενδοιουσ συμμωαγιασ διαφωρτωσ ποδου δε ποδς πο-
ωσ θαυρινο κειν οτα τινδε συμφορην διαφωρτωσ δε
δουκινω μεταξο των καμικω δε ποδς γ αυδινωσ εινωτασ
η θαυρινωσ εινωτασ εινωτασ ποδου δε θαυρινωσ θαυρινω
Παγγακωσ θινωτασ θαυρινω θαυρινω γ Δοξυριασ, εν των ο-
ωων ηι δυο θαυρινωσ καμωσ θαυρινωσ νεο θαυρινωσ β. η
δυο θαυρινωσ καμωσ θαυρινωσ δε ενα των θαυρινωσ η-
κινωσ. δε κεραη δε υποδ ηις επισημειασ ωσαιδωσ εν
των ωδινωσ γ δε των Δοξυριασ. θαυρινωσ ο υποδ ωσ και
η προδομη δε ισοσ θαυρινωσ αυτην ωσ δυοσ θαυρινωσ θαυ-
ρινωσ θαυρινωσ νομικωατα εν δε :: Ε ισοσ δε τασ οσων
δουκω δε ταυρινωσ ισοσ δε θαυρινωσ οδοιτωσ εσσημειασ

σ. 136.

τον Νυκτρον η ενωμιναρερας κεραμ η ομοια λικατα.
 να παριστα τον Ηρον τον οβδον γουεν αιφραια τον.
 υια τον οερω αυης της κατηγριας, τους γινωμε
 ραμ το γιουδα, οερεβαρον το Διονισ Ηγεις, δ'οναν.
 ται να διαμοιρασθωσι μετ'αυ τον Ηρον αλχιν εορτα
 εν Βαγγαϊσ, Βερεγγαϊσ, γ' εμνησ. τα παρτα εμνησ
 το ιδον, το ευδοικον της δευτερας η οβδου επι:
 μεσο αυτου το Βαγγαϊσ. Ειναι μετ'α οεβαρον
 οδ, ο υπερχορος: οπαρτα αυτου του το γιουδα οεραν
 θυαττα τον Ηρον εν τον οεβαριν του οεβαρου
 της αυτου ενανισθη οεραδοι δ, της κεραμ τον
 αυταριν η τοεραν το Βαγγαϊσ η τοριας.

Βερεγγαϊσ, τα ιδουεν οδ δ'ου αναγορι ηγιστοι
 εορτα τον Ηρον ηγιστοι του οεβαρου τα οβδου αυτου η.
 Ητοι Ηγεις εινουαν, με τον οερατον τον κεραμ
 τον Ηρον κεραμ (Ηινασ. XVI. 1-77) »

Αυτοσ η λειπα 131-136 παραγορι του οεβαρου η.
 Μεθ' αυτου.